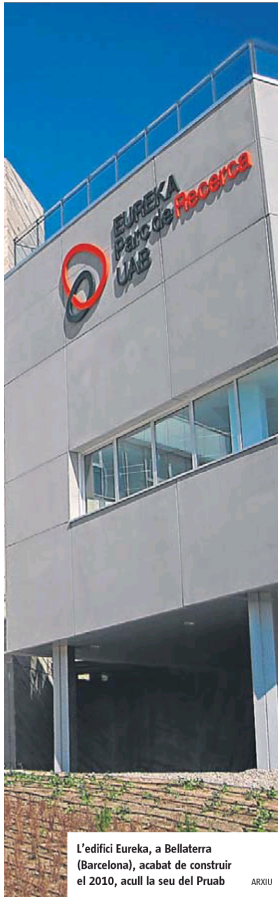

Innovació per a pimes

Amb la voluntat d'oferir un servei d'assessoria tecnològica a pimes que vulguin dur a terme projectes d'innovació, el Pruab, en col·laboració amb Pimec i Ascamm, treballa en el programa Pime Innova. "La gran majoria de pimes no disposen dels

professionals adequats per saber quins projectes d'innovació podrien ser interessants per a la seva empresa. Amb aquest pla, volem posar en mans de les pimes els nostres serveis d'investigació d'una forma *low cost*", diu Jordi Marquet.

L'edifici Eureka, a Bellaterra (Barcelona), acabat de construir el 2010, acull la seu del Pruab

Pruab, les empreses que han promogut durant tota aquesta dècada pertanyen a un ventall de sectors molt ampli, però destaquen les que es dediquen a les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC), la biotecnologia, la biomedicina, la veterinària o la sociologia. "La varietat d'empreses que s'han creat reflecteix la diversitat que hi ha a la UAB, que és una universitat multidisciplinària. Hi ha des d'empreses amb menys de cinc treballadors fins a d'altres que en tenen més de cinquanta i que fan negoci a més de deu països, o fins i tot cotitzen a la borsa", explica Marquet, que adverteix que la creació d'aquesta mena d'empreses contribueix a incentivar l'economia del coneixement, que a Espanya encara té un impacte mínim sobre el PIB. "El que ara fem en aquesta línia donarà resultats d'aquí a vint anys; això és el que ha passat a Alemanya. És per això que, des de la UAB, apostem fort

"El que fem en aquesta línia donarà resultats d'aquí a vint anys; això és el que ha passat a Alemanya"

per aquestes empreses de base tecnològica". En el camí cap a l'anomenada economia del coneixement es pot dir que només l'any 2011 al Pruab es van crear set empreses. Una tendència que per Marquet té molt a veure amb la complicació de la situació econòmica per la qual passem. "La crua realitat és que avui dia els doctors, investigadors i enginyers ho tenen molt més complicat que no pas abans per trobar feina a Espanya, i tenen dues opcions: o marxar a fora o crear

un negoci propi. L'existència del Pruab ha fomentat que més persones es decantin per la segona opció".

Per tal de promoure l'aparició i el creixement d'aquesta classe d'empreses, el Pruab ofereix serveis d'assessoria diversos, activitats de promoció i comercialització i, d'ençà del 2010, espais d'incubació per a empreses de nova creació. Perquè acceptin el projecte, és necessari que l'empresa es basi en el coneixement o la tecnologia, i que estigui vinculada a la UAB, el CSIC o l'IRTA, ja sigui perquè els membres en són estudiants o bé perquè col·laboren amb algun dels serveis que ofereixen aquests centres.

Però el principal problema al qual han de fer front aquesta mena d'iniciatives empresarials continua sent –i ara més que mai– el finançament. "Les retallades de pressupost públic a la creació d'empreses i el fet que els bancs no atorguin préstecs ha complicat molt l'existència de les *spin-off*. A més, a Espanya no hi ha xarxes de *business angels* potents com als Estats Units, perquè la gent no és conscient que invertir en projectes tecnològics pot donar una gran rendibilitat", afirma Marquet. Per això mateix, ara el Pruab treballa per impulsar noves eines de finançament per a empreses *spin-off*, amb la col·laboració de diverses entitats financeres.

Fomentar l'emprenedoria partint del currículum acadèmic és un altre dels grans objectius que ha de complir la UAB. "És el moment de reforçar decididament el paper de les universitats i la importància del coneixement, la investigació i la innovació com a recepta per avançar cap a la societat productiva que demana el nou escenari econòmic", conclou Marquet.

les finances personals de manera pràctica i eficaç. Vam començar aquesta aventura amb el BBVA i actualment treballem també amb ING a Holanda i altres entitats financeres del Canadà, el Regne Unit i Bèlgica", explica Marc Torrents, cofundador de Strands i director d'innovació tecnològica de la companyia, que el 2011 va ser elegida com una de les cent millors empreses nord-americanes amb els premis Red Herring Top 100 North America. Integradada per un equip de 50 persones, i amb oficines a Barcelona, Madrid, Oregon i San Francisco, l'empresa manté una col·laboració constant amb la UAB. "Continuem sent molt actius pel que fa a investigació, que és la base del nostre negoci. Ara estem treballant en un projecte europeu molt interessant amb diverses universitats i entitats financeres", conclou Torrents.

MUF ANIMATION

Molt coneguts perquè han creat els 'Barça Toons'

Muf Animation és un laboratori d'imatge, art i animació que va sorgir l'any 2002 per la inquietud d'un grup de dissenyadors, enginyers i experts en belles arts que cursaven el màster en Animació Audiovisual de la UAB. Des del començament, l'empresa es va dedicar a la creació, producció i distribució de productes audiovisuals amb un únic punt de partida: l'experimentació tecnològica. Des del 2003, el FC Barcelona va encarregar a la companyia els *Barça Toons*, uns curts d'animació amb els jugadors blaugrana com a protagonistes que els va permetre donar-se

a conèixer entre el gran públic. Entre els seus principals serveis, Muf Animation ofereix reconstruccions històriques, treballs d'emulació de la realitat, construccions documentals aplicables a diferents entorns culturals, creació d'escenaris virtuals i de nous formats televisius, entre d'altres.

En aquest sentit, una de les seves últimes apostes –i un salt important en la seva activitat– ha estat la coproducció juntament amb Utopia Global, de la pel·lícula animada *Floquet de Neu, el gorila blanc*, que s'ha estrenat als cinemes fa molts pocs dies. Tal com va recordar Gemma Larregola, codirectora de Muf Animation, a l'acte de commemoració que es va celebrar a la UAB pels deu anys que ja fa que acullen empreses que han sorgit de la investigació universitària, "el gran valor que té Muf Animation rau en l'excel·lència del seu equip humà".

Josep Maria de Anzizu
Consell Consultiu de la Universitat de Vic
Membre del patronat d'EADA

LA MIDA DE LES UNIVERSITATS

Les reaccions als mals resultats de moltes entitats –públiques i privades– en aquests moments de crisi posen sobre la taula el tema de la mida de les organitzacions i la seva relació amb l'eficiència. El principi que s'intenta aplicar en molts casos és que una mida gran comportarà més eficiència. I es recomanen fusiones i adquisicions per guanyar en dimensió.

El mateix es deia fa anys en el món de les empreses fins que experiències més recents han posat en evidència dues coses. La primera és que fins i tot en sectors globalitzats hi ha empreses mitjanes i petites que sobresurten i són més eficients que les grans. La segona és que, sigui quina sigui la mida, no hi ha res com una bona gestió per assegurar-ne la rendibilitat. I la bona gestió comença per aplicar una bona dosi de sentit comú.

Quina és la situació en el cas de les institucions universitàries?

Al món hi ha universitats de mides molt diferents. En un extrem trobem les que són "enormes" com, per exemple, la Indira Gandhi Open University, amb uns tres milions d'estudiants, i en el món occidental les de Nova York i Califòrnia, properes al mig milió. A l'altre, universitats molt petites (al voltant dels mil estudiants o menys) i que estan poc especialitzades. Unes són difícilment governables per les seves dimensions excessives i les altres no poden sobreviure totes soles per la manca d'un mínim de mitjans.

Pel que fa referència a Catalunya, Ricard Torrents, que va ser el primer rector de la Universitat de Vic, classifica les universitats en "grans" (tres que tenen més de 20.000 estudiants, amb la UB destacada amb 66.000), "mitjanes" (sis entre 5.000 i 20.000) i "petites" (dues amb menys de 5.000).

Si observem la llista de les millors universitats del món segons el rànquing 2010-2011 de *The Times* de Londres, trobem una dada sorprenent i és que la majoria de les classificades en els primers 25 llocs tenen 20.000 estudiants o menys. I dues de les cinc primeres són de mides molt reduïdes (Califòrnia Institute of Technology i Princeton).

Tot i les prevencions amb què s'han de jutjar els rànquings, això ens fa pensar que, tal com passa en el món de les empreses, hi ha determinades

universitats de mida reduïda (diria que entre 5.000 i 20.000 estudiants) que tenen avantatges importants tant en l'àmbit econòmic com el social que cal considerar abans de prendre decisions que podrien ser errònies.

Quins elements tenen en comú aquestes universitats prestigioses i de mida reduïda?

Segons un estudi inicial que he realitzat sobre les seves característiques principals, es tracta d'universitats molt enfocades, és a dir, que ofereixen algun o diversos programes d'estudis que es consideren excel·lents.

Són centres educatius on la relació entre els alumnes i els professors és molt propera, un fet

Les universitats de mida reduïda tenen avantatges importants des del punt de vista econòmic i social

que facilita la motivació per estudiar i investigar. En termes empresarials es podria dir que són "properes al client" i que el servei que donen té un alt grau de "personalització", una característica que facilita la creació d'agrupacions d'antics alumnes que asseguren una part important del finançament. En molts casos són també entitats molt integrades al territori i això els confereix un fort sentit identitari.

La mida reduïda i el fet que molt sovint es tracta d'entitats privades comporta estructures de govern més senzilles i, per tant, molt més àgils que les de les grans institucions públiques, un factor especialment important en el món actual.

En la gran majoria de casos es tracta d'universitats que han establert convenis de col·laboració amb altres entitats complementàries, sovint a escala internacional. Una bona xarxa de convenis té resultats sinèrgics i compensa d'alguna manera la relativa manca de mitjans que comporta una mida petita o mitjana.

Una recerca aprofundida, sector per sector, per analitzar la relació entre la mida i l'eficiència podria ajudar a prendre decisions més ben fonamentades i penso que confirmaria la tesi que una mida gran no sempre comporta una millor rendibilitat. Les universitats i, en general, les organitzacions massa grans poden esdevenir ingovernables i poc eficients –econòmicament i social– al costat d'altres de més reduïdes però ben gestionades.